

عنوان مقاله:

دیالکتیک مثنوی و کمدی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی قلی نامی - دانشجوی دکترا، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی

عبدالله طلوعی آذر - استادیار، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

مثنوی معنوی مولانا و کمدی الهی دانته، به باور بسیاری، شاهکارهایی عرفانی بشری هستند سرشار از تمثیل ها و نمادهایی که برای تفهیم ناچار از تاویل اند و به داوری میان اندیشه ها می پردازد و مثنوی بدون نام بردن از اشخاصی خاص، به احتجاج یا مکاتب فکری دست می زند و کمدی، بدون ملاحظه با نام بردن از همه ی اشخاص مورد نظرش به مجازات و تنبیه و مجاب نمودن آن ها می پردازد. کمدی هم بدون در نظر گرفتن عامل زمان و تفاوت ها، فقط براساس آموزه های قرون وسطایی اسکولاستیکی با مدرسی، به مجازات انسان هایی دست یم زند که گاهی مقدس ترین افراد یک امت هستند با توجه به این که تمثیل های شیرین مثنوی، قصه هایی عامیانه و ساختگی است و توصیف های ادیبانه ی کمدی خیالاتی مضحک، ضرورت بررسی آن ها ضرر می نماید.

کلمات کلیدی:

مثنوی معنوی، کمدی الهی، دیالکتیک، استدلالات عامیانه، استدلالات قرون وسطایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319691>

